IV KS 6/24

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący)
SSN Marek Pietruszyński
SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

Protokolant Kinga Sternik

w sprawie **T. G.**
oskarżonego z art. 157 § 1 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 20 czerwca 2024 r.,
skargi obrońcy oskarżonego w trybie art. 539a k.p.k.,
na wyroku sądu odwoławczego - Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 14 września 2023 r., sygn. akt VII Ka 277/23,
uchylający wyrok Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 9 listopada 2022 r., sygn. akt XVI K 589/20,

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić skargę;
2. obciążyć Skarb Państwa kosztami postępowania przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 9 listopada 2022 r. (sygn. akt XVI K 589/20) T. G. został uniewinniony od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 157 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 192 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Wyrok ten

został uchylony a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 14 września 2023 r. (sygn. akt. VII Ka 277/23).

Na powyższy wyrok skargę w trybie art. 539a k.p.k. wniósł obrońca oskarżonego, zarzucając orzeczeniu „*obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść rozstrzygnięcia, a to z jednej strony - art. art. 439 § 1 pkt 9 w zw. z 17 § 1 pkt 6 k.p.k. poprzez ich niezastosowanie, a z drugiej - art. 15zzr ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 374 ze zm.; dalej jako ustawa o COVID-19), w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.09.2023 r., poprzez jego zastosowanie, i w konsekwencji:*

- brak umorzenia postępowania (lecz wydanie orzeczenia uchylającego wyrok sądu I instancji i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania temu sądowi), w sytuacji, gdy karalność zarzucanego oskarżonemu czynu uległa przedawnieniu z upływem 21.11.2022 r., bowiem

- art. 15zzr ust. 1 ustawy o COVID-19 jest niezgodny z Konstytucją RP, tj. z jej art. 2, art. 31 ust. 3, art. 45 ust. 1 oraz art. 92 ust. 1, i wobec tego - jako niekonstytucyjny - powinien być w tej sprawie pominięty przez sąd orzekający.”

Skarżący wniósł o uchylenie w całości wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie i przekazanie sprawy Sądowi II instancji do ponownego rozpoznania.

Prokurator wniósł o oddalenie skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga okazała się niezasadna.

Sąd odwoławczy rozpoznał niniejszą sprawę zanim w Dzienniku Ustaw za rok 2023 pod pozycją 2740 opublikowano sentencję orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2023 r., sygn. akt P 12/23, z której wynika, że art. 15 zzr[1] ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególowych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczeniem COVID-19, innych

chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1327 ze zm.) jest niezgodny z art. 2, art. 31 ust. 3, art. 45 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji. Bez względu na fakt, że wyrok ten wydany został w niewłaściwym składzie, w bowiem z udziałem Jarosława Wyremaka, wybranego do Trybunału Konstytucyjnego na obsadzone już miejsce sędziego tego Trybunału, decyzja o opublikowaniu tego orzeczenia w Dzienniku Ustaw spodowała skutki derogacyjne w zakresie objętym tym orzeczeniem.

Jak wynika natomiast z uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego nie zdecydował się on dokonać rozproszonej kontroli konstytucyjności wskazanego wyżej przepisu i samodzielnie ocenić, czy w istocie w sprawie doszło do przedawnienia karalności. Nie można zatem stawiać Sądowi zarzutu, że tego nie uczynił z urzędu.

Wskazać natomiast należy, że obecnie sprawę rozpoznaje ponownie Sąd I instancji i to ten sąd jest zobowiązany ocenić, jaki wpływ na sytuację oskarżonego miało opublikowanie w Dzienniku Ustaw wspomnianej sentencji orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. To, czego domagał się w skardze jej autor, będzie wiec elementem rozważań Sądu I instancji i na tym etapie może on składać stosowne wnioski, bazując na m.in. w orzecznictwie Sądu Najwyższego dotyczącego kwestii niekonstytucyjności wskazanych przepisów o zawieszeniu biegu przedawnienia.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Marek Pietruszyński Michał Laskowski Włodzimierz Wróbel

[PGW]

(r.g.)